

2.

Grosserer = Societetets Komite.

Kjøbenhavn, den 25de Oktober 1871.

Det har været undertegnede Komite hært ved det ærede Udvalgs Skrivelse af 16de dennes at være opfordret til at ytre sig over det Rigsdagen forelagte Lovforslag om Stempeling af udenlandse Pengeeffekter og om forholdet Berelstempel.

Da Finansministeren i 1865 havde forelagt et Lovudkast om Stempeling af udenlandse Pengeeffekter, tillod Komiteen sig i et Andragende af 23de December 1865 at udtale sig for Rigsdagen om denne Sag. Af dette Andragende vedlægge vi en Afskrift, hvorfor vi påany tør udbede Dymærksomheden. Det Udcast, der nu er forelagt Folkethinget, har i væsentlige Punkter opgivet de Bestemmelser, der især fandtes urigtige i Forslaget fra 1865, og vor tidligere Skrivelse finder ogsaa i den Retning en Modifikation, at de fremmede Værdipapirer nu vistnok indkomme i Landet i langt større Omfang end tidligere. Men vi fastholde dog som vor principale Anskuelse, at en Stempelafgift af fremmede Pengeeffekter som den i Lovudkastet foreslaaede neppe er heldig. Den er ikke stemmende med, hvad der andetsteds finder Sted; i alt Fald tror Komiteen at vide, at der f. Ex. ikke er Tale om, at danske Stats- eller andre offentlige Obligationer, som gaa til England, der maa erlægge nogen Stempelafgift. Lovudkastet er ogsaa i Strid med Principet i vor Stempellovgivning i Dyrigt, hvorom vi henviser til Komiteens Skrivelse af 1865, og vi anse det overhovedet tvivlsomt, om det er ønskeligt saaledes at søge nye Skatteobjekter, hvis Beskatning forvolder adskillig Ulempe og dog neppe kan indbringe Statskassen nogen betydelig Indtægt. At mange ville undgå Stempelafgiften ved at lade deres fremmede Værdipapirer forblive i Udlandet, er neppe tvivlsomt, og dette vil saaledes formindste den forventede Indtægt. Dokumenter, som kun for en kort Tid ere her i Landet eller som endog blot transitere det, ville neppe blive rammede af Stempelafgiften, og ogsaa heri ligger der saaledes Forhold, der aabne Afgang til en Omgaen, ligesom det endog neppe vilde være ønskeligt, at man greb forstyrrende ind i Handelen med disse Papirer, naar de kun anvendes til midlertidig Omsætning. Vil man sætte Stempellet saa høit, som Udcastet foreslaar, vilde Fristelsen til en Omgaen være saa meget større, og skal Afgiften ramme Effekterne efter deres Paalydende, ikke efter deres virkelige Værdi, vil megen Ubillighed fremkomme.

Det er under alle Omstændigheder en Hovedindvending imod den foreslaaede Afgift, at dens Erleggelse er saa overordentlig vanskelig at kontrollere. Det Middel, som Udcastet vil benytte i §. 8, at paalægge Mæglerne Ansvar, er ikke rigtigt; Mæglerne kunne ikke stilles sammen med Embedsmænd, hvem Kontrol med Stempelafgiften efter Lovgivningen paahviler, og mangen Gang passere de fremmede Pengeeffekter, de forhandle, slet ikke deres Hænder; denne Bestemmelse maa derfor vistnok i alt Fald bortfalde.

Komiteen maa efter det Udvillede fastholde som det Rigtigste, at den foreslaaede Stempelafgift ikke indføres. — Med Hensyn til Udcastets Detailler henholde vi os til de Bemærkninger, vi alt i det Foregaaende have haft Leilighed til at fremhæve, og vi tilføie dertil blot endnu, at hvis Afgiften skal indføres, bør den Stempeling, som skal finde Sted, hvor Cieren ikke foretrækker at benytte Paaklæbning af et Stempelmærke, ske ved et tørt Stempel, og saa lidet disfigurierende for Dokumentet som muligt, samt endvidere, at Forfrist mulig bør træffes om Forholdet med Hensyn til fremmede Interimshviser.